SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 84. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 5, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 5-го ТРАВНЯ 1994. Ч. 84. РІК CI.

УКРАЇНА ВІДСВЯТКУВАЛА ВЕЛИКДЕНЬ

Київ (УНІАР). — У п'ятницю, 29-го квітня, Президент Леонід Кравчук привітав народ України із святом Воскресіння Христового і побажав, „щоб світлі Великодні дні принесли кожному часточку сердечної любови, душевної рівноваги і впевнености".

З привітальними словами до вірних звернулися ієрархи Української Православної Церкви, Української Автокефальної Православної Церкви і Української Греко-Католицької Церкви.

А в той час, коли християни святкували Великдень у церквах, соціялісти і комуністи вийшли на першотравневу демонстрацію солідарности трудівників. У демонстрації взяли участь понад 1,000 киян, переважно старших людей, очолюваних кандидатом на президентську посаду Олександром Морозом, головою Київського міського комітету КПУ Олегом Грачовим, секретарем ЦК КПУ Адамом Мартинюком. Учасники демонстрації провели мітинґ, закликавши віддати владу трудівникам і поклали квіти до пам'ятника Володимирові Ульянову-Леніну.

Благодійна Великодня акція „Від серця до серця" розпочалася в Україні 1-го травня і триватиме до 1-го червня. Її мета — надання медичної та соціяльної допомоги і різних видів послуг малозабезпеченим громадянам. Проводиться збірка грошей від жертводавців також комітетом Червоного Хреста. У приміщенні Київської Міської Ради відбулася консультативна нарада представників партій та громадських організацій, присвячена охороні здоров'я та довкілля. З доповіддю виступив доктор медичних наук, Анатолій Дрогий. Учасники зустрічі ухвалили заяву про необхідність надання матеріяльної допомоги Товариству Політв'язнів і Репресованих. Запропоновано утворити центр допомоги „Порятунок" для тих родин, яких діти втягнуті у діяльність „Білого Братства".

Консультативна нарада представників громадських організацій підтримала звернення „Меморіялу" про вшанування 8-го травня пам'яті жертв комуністичного режиму, похованих у Биківнянському лісі.

РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ 33-ТЯ КОНВЕНЦІЯ УНС

Піттсбурґ. — Тут у готелі Гілтон починається в п'ятницю 6-го травня 33-тя Звичайна Конвенція Українського Народного Союзу, яка буде продовжуватися до вівтірка, 10-го травня.

Реєстрація учасників Конвенції розпочинається вже у четвер 5-го травня, від год. 12-ої полудня, а початок самої Конвенції у п'ятницю о год. 9-ій ранку.

До підготови Конвенції були покликані 31-го березня три Конвенційні комісії — Верифікаційна, Статутова і Фінансова.

ГОЛОВНИЙ УРЯД І ЙОГО ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ. Перший ряд сидять (зліва): Тарас Шмагала, Анатолій Дорошенко, Василь Пастушок, Ґльорія Пашен, св.п. Іван Геврик, Уляна Дячук, Нестор Олесницький, Володимир Сохан, Олександер Благітка, Василь Дюк і Степан Гавриш. Другий ряд: Геновефа Жерсінчук, Гелен Олек-Скат, Аня Дидик-Петренко, Рома Гадзевич, Анна Ремик, Текля Мороз, Володимир Квас, Марія Душник, Василь Лучків, Андрій Джула, Анна Чопик; Третій ряд: Павло Дорожинський, Андрій Кейбіда, Алекс Чолій, Василь Ліщинецький, Володимир Коршинський і Евген Іваншів.

У програмі 33-ої Конвенції крім звідомлення Верифікаційної комісії і вибору Президії, є звідомлення членів уступаючого Головного Екзекутивного Комітету і Головної Контрольної Комісії та її членів, звідомлення головних радних і редакторів „Свободи" та „Українського Тижневика". Після дискусії над звітами та їх прийняття слідує звідомлення Статутової комісії та схвалення змін статуту, звідомлення Фінансової комісії та визначення запорук і платень, звідомлення Комісії просьб та ухвали, звідомлення Секретарської комісії та ухвали і внесення та ухвали для добра організації. Після кожного звідомлення в міру потреби є дискусія. Окремою важливою точкою Конвенції є вибір Головного Уряду УНС на наступні чотири роки.

В часі Конвенції відбудеться також ряд розвагових імпрез, призначених для делегатів. В суботу 7-го травня передбачений концерт з участю чоловічого хору „Прометей" з Філядельфії, танцювального ансамблю „Каштан" з Клівленду та місцевого танцювального ансамблю „Полтава".

В неділю, 8-го травня, о год. 7-ій вечора відбудеться бенкет у готелі, а в понеділок, 9-го травня о год. 6-ій вечора подорож кораблем довкруги Піттсбурґу. В неділю, 8-го травня до полудня делегати візьмуть участь у Богослужбах в місцевих українських церквах.

На 33-тю Конвенцію вибрано 218 делегатів.

ІЗРАЇЛЬ І ПВО ПІДПИСАЛИ ДОГОВІР

Каїр, Єгипет. — Тут у середу, 4-го травня, прем'єр-міністер Ізраїля Їцак Рабін і голова Палестинської визвольної організації Ясір Арафат, узгіднивши кінцеві подробиці щодо палестинської самоуправи смугою Ґази та Єрихоном, підписали відповідний документ договору.

Щоб надати ще більшої вагомости цьому історичному моментові присутніми на церемоніялі підписання угоди були також секретар Державного департаменту ЗСА Воррен Кристофер, міністер закордонних справ Росії Андрей Козирєв, міністер закордонних справ Японії Коджі Какізава та інші. Своїми підписами обидва державні мужі закінчили шестимісячні переговори про встановлення палестинської самоуправи на західньому березі ріки Йордан і смуги Ґази.

Після 27-річної військової окупації, Ізраїль до 24 годин почне відтягати свої військові частини, а до 21 дня має зовсім зліквідувати свою присутність у згаданих місцевостях. Палестинські поліційні відділи негайно переберуть обов'язки правопорядку.

Згіднoз угодою, Ізраїль залишається дальше відповідальним за безпеку смуги Ґази та Єрихону. Крім того, Ізраїль відповідає за вдержання кордонів з Єгиптом і Йорданією.

Подробиці згаданого документу-договору ще не були подані до загального відома, тому на думку аналітиків важко ставити будь-які прогнози.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 2-ГО ТРАВНЯ, Верховний суд ЗСА голосами 7 до 2 схвалив, що отруйний осад створений при спалюванні відпадків у міських смітєпальнях треба уважати небезпечним і тому не можна включати до сміття, яким виповняють довколишні земельні ями.

У ВАШІНҐТОНІ СВІТОВИЙ банк оприлюднив трирічну програму на суму 1.2 біл. дол., яку опрацьовано спільно з представниками Палестинської визвольної організації, щоб якнайшвидше покласти економічні підвалини для палестинського самоуправління у смузі Ґази та в Єрихоні. Фонди для цієї програми — це зобов'язання майже 40 країн на окремій конференції, зорганізованій ЗСА у Вашінґтоні 1-го жовтня 1993 року, для придбання відповідної економічної бази для нової влади на колишніх окупованих Ізраїлем землях. Базуючись на тих зобов'язаннях Світовий банк і представники ПВО випрацювали цю трирічну програму.

МИШИҐАНСЬКА ЛАВА присяжних у Дітройті визнали невинним д-ра Джека Кеворкіяна, якого оскаржено за преступлення стейтового закону, що забороняє допомагати невилічимо хворим покінчувати самогубством. Своє рішення лава присяжних базувала на непевностях прокуратури щодо мотивів д-ра Дж. Кеворкіяна та на мудрості цього дворічного закону, на підставі якого оскаржено підсудного. Лава присяжних, яка складалася з шести жінок і трьох чоловіків, зробила це рішення після дев'ятигодинних роздумів.

ВСЬОГО ТІЛЬКИ МІСЯЦЬ часу залишилося до того, коли президент Билл Клінтон мусить вирішити чи продовжити Китаєві торговельний статус упривілейованої країни. Одначе згідно з твердженнями офіційних чинників навіть на особистій зустрічі у Білому Домі зі заступником прем'єр-міністра Китаю Зум Джіяґу, Президент не міг домогтися жодних поліпшень в ділянці прав людини. Бо Зу Джіяґуа тільки підтвердив постанову Пекінгу, що ЗСА не повинні вмішуватися у внутрішні справи Китаю.

ВІД 2-ГО ДО 6-ГО ТРАВНЯ в Україні перебуває економічна делегація ЗСА на чолі з директором Крайової ради безпеки Ніколасом Бирнсом. У складі делегації є представники Державного департаменту, департаментів фінансів і торгівлі, Агенції міжнародного розвитку та Корпорації закордонних приватних інвестицій. У програмі відвідин передбачається зустрічі з представниками Уряду Президента України, міністром економіки Романом Шпеком та головою Національного Банку України Віктором Ющенком.

СПРАВА ВІДНОВЛЕННЯ демократії в Гаїті набрала такого розголосу, що офіційні чинники ЗСА після підтвердження неуспіхів своєї політики в тій країні та неуспіху повернення до влади демократично обраного президента о. Жана Бертрана Арістіда, починають підкреслювати можливість ужиття військової сили. Але вони на кожному кроці намагаються підтверджувати свої зусилля дійти до порозуміння дипломатичним шляхом. Політичні спостерігачі натомість твердять, що Уряд президента Билла Клінтона ще не зробив жодних конкретних рішень в цій справі.

ЩОРАЗ БІЛЬШЕ приватних працедавців відмовляються приймати на працю курящих осіб, бо в цей спосіб заощаджують на платностях охорони здоров'я своїх працівників. Одначе в той самий час натрапляють на суперечні стейтові закони, які не дозволяють дискрімінувати при прийманні на працю, базуючись на їхніх навичках.

ЯК ПОВІДОМИЛА ГАЗЕТА „Вашінґтон Пост", Адміністрація президента Билла Клінтона переконана, що, не зважаючи на неодноразові запевнення Бориса Єльцина, в Росії не зовсім припинена праця над бактеріологічною зброєю. Як твердить кореспондент газети Джофрі Смит, ці висновки частинно базовані на американських і англійських інспекціях відповідних російських об'єктів, де було знайдено „велику біологічну інфраструктуру, яка не має жодного комерційного призначення", але має відношення до військового.

ЩОБ ДОКАЗАТИ, що ЗСА роблять серйозні старання у справі повернення до влади голосуванням обраного президента Гаїті о. Жана Бертрана Арістіда та послабити гостру критику, президент Билл Клінтон вирішив звільнити спеціяльного консула, який був керівником всіх цих намагань, Лоренса А. Пезулло. На згаданий пост Л. Пезулло був призначений у березні 1993 року.

Помер сл. п. Петро Тарнавський

Філядельфія. — У п'ятницю, 29-го квітня ц. р., на 80-му році свого трудолюбивого життя несподівано помер Петро Тарнавський, активний союзовий, суспільно-громадський та комбатантський діяч.

П. Тарнавський по приїзді з Австрії до Філядельфії 1949 року вже в перших місяцях включився в працю для УНСоюзу, ставши його членом, а відтак членом Управи 375-го Відділу Товариства ім. Дмитра Вітовського, де був обраний секретарем і цей пост затримав до відходу у вічність. Покійний активно працював для славної Філядельфійської Округи, де був секретарем, сім років головою, а відтак касиром, а коли Округа купила власний дім, був його адміністратором. Поза відданою союзовою працею П. Тарнавський не жалів часу, труду та грошей для інших громадських установ. Належить згадати, що коли в Філядельфії засновано Український спортовий Осередок „Тризуб", то для цієї спортової організації він не жалів часу до останніх днів життя. Мабуть не було тижня, щоби він не був на „Тризубівці" і не помагав фізично при праці. Петро належав до Управи місцевого Відділу УККА і був довгими роками одним із найкращих збірщиків фондів. Відтак був касиром Відділу УКРАди, був представником УНСоюзу в дирекції

С. п. П. Тарнавський.

(Закінчення на стор. 4)

Україна мусить включитися у світовий науковий процес

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Х. В - Ф. — До Вашінґтону на запрошення Американського товариства фізиків приїхав професор Київського Університету ім. Тараса Шевченка Олександер Слободянюк, щоб виступити на річному зібранні, яке відбулося у столиці ЗСА в середу, 20-го квітня. Завданням проф. О. Слободянюка, який є головою Координаційної ради Товариства Фізиків України (ТФУ), було поінформувати своїх спонзорів про створення та розвиток цього виключно професійного громадського товариства в Україні.

Американське товариство фізиків у своїй багатогранній діяльності та завдяки старанням своїх членів українського походження, як д-р Юрій Ґамота, включило також і програми для України. Через співпрацю з товариством американських колеґ-фізиків, ТФУ мало могу надати майже 800 стипендій на суму 362,000 дол., уряджувано міжнародні літні семінарі та розповсюджувано наукові журнали.

Коли ж говорити про Товариство Фізиків України, то найперше треба підкреслити, що це для України унікальна організація з основними законами західнього стилю, котра серед своїх членів має науковців з різних угрупувань наукового світу України — Академії Наук України, університетів, політехнічних інститутів і військово-індустріяльних заводів. Вона складається з 34-ох відділів у всіх більших містах України та нараховує 1,500 членів.

Проф. О. Слободянюк підкреслив, що найбільшою проблемою нинішньої України не слід уважати економічну і політичну кризи, бо це на його думку явище природне, яке скорше чи пізніше мусить таки змінитися. Справжньою бідою України є брак можливостей виявлення своєї наукової сили. Тому найголовнішим завданням ТФУ є встановлення контактів з науковцями різних країн світу, щоб ознайомити світ з науковим потенціялом України та включитися у світовий науковий процес. Він уважає, що закріплюючи молоду українську державу, треба пам'ятати про потребу високоосвічених людей, бо коли їх не буде, то наша держава завжди пастиме задніх, а є у нас потенціял, з яким не посоромимось.

Продовжуючи нашу розмову з українським науковцем, ставимо питання, якої конкретної допомоги потребують і сподіються від діяспори? Цікаво, що проф. О. Слободянюк ясно говорить, що підтримки потребують конечно, але не так фінансової, як отої допомоги шукання контактів і нав'язування стосунків з науковцями різних країн. Він звертається до всіх, щоб серед свого оточення в країнах українського поселення, на праці, в школі чи серед знайомих ширили свідомість про Україну і заохочували організації та наукові інституції до прямого контакту з Україною. Бо конче, твердить він, потрібно нам встановлювати зв'язки, оскільки дуже мало

(Закінчення на стор. 4)

Округа УНС Трой-Олбані відбула Загальні збори

Вотервліт, Н.Й. (В. Літинський). — На Загальних зборах відділів УНС Трой-Олбані, які відбулися 19-го березня ц.р. в залі Українського Клюбу у Вотервліті, проаналізовано працю Окружного Комітету в 1993 році, вибрано Управу на 1994 рік і намічено плян праці на новий рік.

Головний Уряд репрезентували головний предсідник УНС Уляна Дячук і головний радний Володимир Квас. На зборах був гість з України стипендист УНС Мирослав Кравчук. В зборах взяло участь несподівано велике число союзовців, біля 40 і делегати із п'ятьох відділів Округи. Як в минулих роках, три відділи на брали участи в зборах.

На голову Президії вибрано інж. Романа Ракочого, а Володимира Літинського на секретаря.

Від уступаючої Управи звітував голова Павло Шевчук. Він сказав, що під організаційним оглядом минулий рік був більш успішний як 1992. Завдяки зусиллям таких секретарів як П. Шев-

П. Шевчук

(Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

ЗГІДНО З НАЙНОВІШИМ пляном поділу Боснії, запропонованим західніми европейськими країнами, З'єднаними Стейтами і Росією, 51 відсоток боснійських територій має відійти до мусулмансько-хорватської федерації, а 49 відсотків — сербам. Тепер у висліді дворічної громадянської війни серби контролюють 70 відсотків території республіки. Боснійська влада зустріла пропозицію Заходу холодно, вимагаючи передусім зупинити збройний наступ сербів, а вже потім починати переговори про поділ територій.

ВБИВСТВО ВУЛИЧНОГО грабіжника в Сан Сальвадор заявив про початок своєї діяльности новий „ескадрон смерти", мета якого — непримиренна збройна боротьба зі злочинцями. В розповсюдженій листівці таємна група „Нуева Мано Блянка" („Нова біла рука") остерегла, що кожен грабіжник буде вбитий вистрілом в обличчя, а член організованої кримінальної банди — вистрілом у груди з револьвера 45-го калібру. Група запевнила, що буде лише захищати громадян від злочинців, не матиме нічого спільного з політикою і не переслідуватиме представників жодної ідеологічної орієнтації.

ВИЗНАЮЧИ СВОЮ ПОЛІТИКИ щодо Гаїті помилковою, ЗСА звернулися до Організації Об'єднаних Націй, щоб вона дозволила застосувати гостріші санкції супроти Гаїті. З уваги на конечність акції є сподівання, що Рада безпеки ООН поставиться позитивно до цього прохання. Коли так станеться, то це негайно припинить всі некомерційні полети до і з Гаїті з метою закінчити ролю цієї країни як головної зупинки для міжнародних торгівців наркотиками. З посиленням санкцій ЗСА сподіються, що це таки вкінці примусить військових диктаторів Гаїті віддати владу демократично обраному призидентові о. Жанові Бертранові Арістідові.

НА КОНҐРЕСОВИХ ПЕРЕСЛУХАННЯХ у Вашінґтоні два науковці-дослідники, які працювали у тютюновій фірмі Філліп Морріс, сказали, що 11 років тому вони найшли докази, що якийсь середник у сиґаретах був так само шкідливо налоговим, як і нікотина. Одначе згадана фірма не дозволила на дальші досліди, як і не дозволила на публікацію тих і інших їхніх праць у цій ділянці.

Ансамбль „Благовість" — це „чудо срібного багатоголосся"

Ансамбль „Благовість" співає в редакції „Свободи".

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Г. Колесса). — Чаруючим співом наповнилося приміщення редакції з приїздом до нас київського ансамблю духовної музики „Благовість". Десять професійних співаків, серед яких — диригент і хормайстер ансамблю Мірча Гулковський, мистецький керівник і головний диригент хору духовної музики „Фрески Києва" (з якого і постала „Благовість") Олександер Бондаренко та директор „Благовісті" Марія Іваненко.

Учасники ансамблю „Благовість" взяли участь у першій Святій Літургії (Кирила Стеценка) в Києво-Печерській Лаврі та були удостоєні високої честі — бути вибраними Урядом України співати Святу Літургію в соборі Святої Софії у першу річницю незалежности.

(Закінчення на стор. 4)

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send adress changes to: "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку $22.00, на 3 місяці $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.

За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Конвенція УНСоюзу

33-тя з черги Конвенція Українського Народного Союзу, яка відбудеться у днях від 6-го до 10-го травня 1994 року в Піттсбурзі, Па., матиме перед собою історичну місію — вивести цю нашу найстаршу, найбільш заслужену і нашим серцям найдорожчу установу з деяких труднощів та накреслити її майбутній шлях у відносинах, які для української громади у Північній Америці стали складнішими, як були дотепер. Просвічуватиме достойним делеґатам Конвенції добро Українського Нарсдного Союзу. Він охрещений як „Українська Заморська Твердиня". Здвигнена ця твердиня трудом кількох поколінь. Єдиним критерієм у праці й постановах Конвенції буде добро членів нашого Союзу. Сто літ тому „Свобода" дала ініціятиву до створення Українського Народного Союзу, як братсько-допомогової установи. Конвенція матиме завдання знайти рівновагу між братсько-допомоговими обов'язками та бизнесовими функціями Союзу, що найважливіше в інтересах власників членської грамоти та що не менше важливе, хочби дуже приманливе і само для себе гарне. Це принцип пріоритету, що його повинна триматися Конвенція у своїх нарадах і постановах.

Конкретно, Конвенція має змінити дещо перестарілий статут та має скласти бюджет Союзу на дальших чотири роки. Екзекутива чи окремі її члени поруч із своїми звітами, приходять на Конвенцію з різними пропозиціями, з яких деякі спричинили на сторінках „Свободи" дискусію і породили також на кількох зборах союзових округ критичні голоси. Тут знову таки рішатиме принцип пріоритету інтересів членства Союзу. Чи цьому нашому членству ближчі „Свобода", як єдиний в усій українській діяспорі часопис, що появляється п'ять разів у тиждень, чи якась інша ціль, що вимагає великих коштів. У Фінансовій комісії засідатимуть фахівці, які напевно безсторонньо розглядатимуть пропозиції Екзекутиви, звіт Контрольної Комісії та прийдуть на пленум Конвенції з власними фаховими рішеннями. Ті рішення напевно будуть рахуватися з фактом, що саме в минулому році ми відзначали сторіччя існування „Свободи", а цього року Українського Народного Союзу і в усіх святкуваннях того славетного сторіччя стверджувано аксіомну правду: Український Народний Союз і „Свобода" — це нероздільне „одно". І друга аксіомна правда: членами Українського Народного Союзу стають американські і канадські громадяни української національности майже виключно тільки з патріотизму, а не з бизнесового інтересу.

На сторінках „Свободи" й „Українського Тижневика" були заклики до Конвенції, щоб вона обов'язково погодилася на підвишку передплат з уваги на поважний зріст коштів паперу, поштових оплат і всього, що належить до продукції і розсилки кожної газети. Але та підвишка не повинна переступити межі, яка стала б непосильним тягарем для незаможних передплатників. Тут знову завдання Фінансової комісії Конвенції та її пленуму буде так складати бюджет Союзу, щоб видавництво не впало жертвою інших великих, але не пріоритетних, видатків.

Болючою є проблема самого членства Союзу. Наші американські і канадські українські громади корчаться. Третя сторінка „Свободи" лякає своїми клепсидрами. Приєднувати нових членів — нелегко, але тепер, як і раніше, єдиним ефективним арґументом для здобування нових членів є апель до їх патріотизму. Ясно, що вказується на матеріяльні користі власників членської грамоти і користі забезпечування себе і своїх дітей в УНСоюзі, але воно — столітня практика доказала — не є найпереконливішим арґументом: делеґатами на Конвенції будуть громадяни Америки і Канади, які тямлять, як відбувається процес схвалювання бюджету у наших державних законодатних установах. Скреслюється видатки на престижеві „люксуси", зберігається і побільшується те, що на потребу. Віримо, що делеґати Конвенції будуть спокійно і ділово радити і рішати. Бажаємо їм потрібного терпцю, витривалости і Господнього благословення. Бажаємо їм тієї найкращої нагороди, якою є оцінка історії — діяти для добра установи, для добра її членів, для добра громади і народу та виконати своє діло чесно і справедливо.

М. Мельник

НОВА ВЕРХОВНА РАДА: КРАЩА, ЧИ ГІРША ВІД СТАРОЇ?

II

От один приклад дешевої пропаганди проти переходу до вільних ринків. В Україні є досить багато компетентних економістів, але є там теж досить пропагандистів, мабуть, таки з марксистсько-ленінської школи — з титулами докторів, професорів та членів Академії Наук. І так 4-го лютого ц. р. „Голос України" помістив статтю „Поки сонце зійде, роса очі виїсть", під якою підписались три професори-академіки, два професори і один директор підприємства. Уявіть собі, яке враження на читача зробили ті всі титули, до яких в Україні ставляться з такою пошаною.

Вживаючи трюків досвідчених пропаґандистів, автори повитягали цілком відірвані від оригінальної думки цитати Маргарети Тачер (колишньої прем'єр міністра Англії), Ґелбрейта, Леонтієва та інших, щоб підтримати цілком неграмотну свою і одного німецького економіста тезу, що „...переваги ринкової економіки можуть настати лише через 45—50 років". Самі ж автори роблять таку заяву: „Тут потрібна рішуча відмова від „досвіду" промислово-фінансового бизнесу ЗСА, що набуває небезпечного поширення. Бо, поперше, ЗСА в результаті цього втратили перше місце з продуктивности праці й рівня заробітної платні і, подруге, фінансові спекуляції болюче б'ють по національній економіці". Необізнана людина повірить, що того роду тези підтримує М. Тачер, не знаючи, що це та сама людина, яка повернула в приватні руки переважну кількість фірм, що їх удержавнили соціялістичні уряди.

Такий нонсенс можна знайти навіть і в часописах, які стоять виразно на плятформі економії вільних ринків. Можливо, що редактори тих часописів хочуть бути об'єктивними і дати слово і тим і тамтим. Та я підозріваю, що коли б вони з більшою увагою приглянулись не титулам авторів, а змістові статтей, тоді такі статті денного світла ніколи не побачили б. Та, на жаль, вони друкуються і баламутять непоінформованого читача. Подібні речі можна завважити у телевізії і радіо.

Як буде діяти новий парлямент у ділянках національної та економічної і соціяльної політики? Багато людей, в тому й закордонні журналісти, є переконані, що протиставлення внутрі старої ВР будуть продовжуватися. Для того песимізму не має багато підстав і тому можна припускати, що нова ВР буде діяти багато краще чим стара.

Перш за все можна надіятись, що нова ВР не дозволить Президентові Кравчукові взяти знову до нового уряду сірих бюрократів, головним завданням яких було б не з цілою енерґією впроваджувати в життя встановлені програми, а подобатися і „правим" і „лівим", і патріотам і русофілам — за допомогою балянсуючих актів, які не викликали б надто сильної опозиції ані в цих і ні в інших. Хоч треба завважити, що дуже недавно Кравчук змінився на краще і, хто знає, може він того роду Уряду тепер уже не запропонує.

Нова ВР буде вибирати свого голову. Позиція та незвичайно важна і цікаво, чи Плющ стане кандидатом. Дивлячись на розподіл політичних сил, його позиція у старій ВР була досить складна і тому можна сказати, що він був у загальному, досить успішний у своїй праці.

Очевидно, сьогодні найбільш пекучі проблеми — це інфляція і приватизація. При кінці 1993 року Уряд подав до ВР плян „Державної програми приватизації на 1994 рік". У короткій історії української держави — це був перший серйозний, конкретний і детальний плян приватизації. З відносно малими змінами, ВР плян той прийняла і 26-го січня ц. р., він став офіційною постановою. В основному, плян не поганий, та, дивлячись на дотеперішню практику державної адміністрації, постає питання, чи плян той впровадять у життя. Дальшими проблемами, пов'язаними з переходом до економії вільних

(Закінчення на стор. 3)

Іван Овечко

НЕ НАРІКАЙМО! ЯКИЙ НАРОД — ТАКИЙ І УРЯД

Це твердження, що в заголовку цієї статті, дійсне, звичайно, тільки тоді, коли мова йде про демократичну країну, про демократичні вибори в ній. Бо було б дуже несправедливо казати, що комуністичний уряд, який правив Україною протягом понад 70 років, був вислідом бажання українського народу, або як тепер модно говорити в сучасній Україні, народу України, тобто всіх людей різних національностей, що живуть або жили тоді на території України, хоч і тоді відбувалися так звані вибори депутатів до Верховної Ради. Бож ми знаємо, що то були не вибори, а пародія-комедія, коли люди були змушені (так змушені! Під загрозою Сибіру) голосувати за того кандидата, що його єдиного подавано у списку до „виборів". Тепер же відбулися в Україні більш-менш демократичні вибори. Кажу „більш-менш" тому, що й у теперішніх виборах були, як повідомляють у пресі з України, різні надужиття, махінації і просто шахрайства. На Вінниччині, наприклад, іноземні спостерігачі викрили напередодні виборів фальсифікації з реєстрацією виборців, до списку яких були внесені люди, які померли чотири-п'ять років тому... А скільки таких випадків, що їх не викрито?! У Дніпропетровському після закриття дільниць усі бюлетені були відвезені не до виборчої комісії, а до приміщення районової державної адміністрації, і повернені до виборчої комісії аж на другий день після виборів. За підрахунками членів комісії, близько 3,000 бюлетенів було „підтасовано"... А у Хмельницькому, за вказівкою представника Президента та голови Районної Ради, не допускали взагалі ніяких спостерігачів до виборчих дільниць... Одне слово, порушень демократичности при виборах депутатів до Верховної Ради України не бракувало, але назагал, поза тими випадками порушень, всі визнали, що вибори відбулися більш-менш демократично, вільно, і тому слід вважати їх дійсними.

Який же результат виборів? У поданому в „Свободі" ч. 71 списку новообраних депутатів після другої тури виборів маємо понад 30 відс. членів Комуністичної Партії України (КПУ), які офіційно балютувалися під КПУ. А як до того ще додати різних там секретарів райкомів, голів колгоспів, директорів радгоспів, голів сільрад і т.п. номенклятурників, серед яких велике число також комуністів або їх попихайлів, то результат виборів досить таки невеселий. Правда, після першої і другої тури разом обрано лише трохи понад 300 депутатів, а мало б бути 450. Та все ж і ці результати вже дають нам майже повну картину майбутнього складу Верховної Ради. Висновок: забагато комуністів!

Колись, ще тільки після закінчення Другої світової війни, український письменник і політичний діяч Іван Багряний твердив, що майбутні кадри для державного керівництва визволеної з-під большевизму України знаходяться у Комуністичній Партії і комсомолі. Це передбачення Багряного, як бачимо, здійснилося. Але ті передбачення Багряного мали на увазі сподівання, що ті колишні комуністи й комсомольці, що прийдуть до влади у вільній Україні, стануть українськими патріотами і працюватимуть для утвердження української самостійности, суверенности, соборности. На жаль, так не вийшло. Комуністична номенклятура ось уже майже три роки саботує будь-які реформи на добро української економіки, пропагує москвофільську політику дезінтеграції України, русифікує Україну, агітуючи за т. зв. офіційну двомовність, утискує на кожному кроці ріст і розвиток українського шкільництва, веде ворожу українській державності діяльність через російськомовну пресу, саботуючи українську національно-патріотичну. То хоч передбачення Багряного до деякої міри здійснилися, вони напевно не стали позитивного характеру передбаченнями, про що сподівався, хочемо вірити, і сам Багряний.

В українській пресі як тут, у діяспорі, так і там, в Україні, неодноразово висловлювалися думки про необхідність офіційного засудження Комуністичної Партії України, підбудівки московської ВКП(б), як злочинної партії, на відповідальності якої лежать усі знущання над мільйонами невинних людей протягом останніх понад 70 літ. Говорилося також про заборону тієї партії як такої. Але хто ж то мав би все те виконати на практиці, тобто офіційно засудити і заборонити, як не та ж сама Верховна Рада, в якій верховодять ті ж таки комуністи?! Німці зуміли таке зробити з партією нацистів Гітлера, мадяри зуміли бодай на кількалітню заборону колишнім комуністам очолювати певні державні інституції. А наші брати і сестри в Україні після страшного Великого голоду у 1933, після страшної „єжовщини" в 1937—38 роках, після брежнєвських ГУЛагів і „психушок" після останньої війни пішли голосувати за тих, ідеологічні побратими яких усе те робили протягом довгих десятиріч, — за комуністів і їхніх поплентачів...

Коли в наслідок останньої світової війни ми опинилися серед чужих вільних народів світу, нас запитували чужинці, як то так, що наш народ, такий великий і роботящий, і досі не спромігся скинути зі своєї шиї нелюдяну владу комуністів. Нашою відповіддю було одне страшне слово: терор. Якою ж має бути тепер наша відповіь на питання чужинців, чому в нас і досі при владі стільки комуністів? Це питання майбутньої аналізи. А покищо мусимо змиритися з результатами виборів, респектуючи волю народу. І не нарікати, бо який народ — такий і уряд...

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Ліда Корсун

„Прийдіте, поклонімося!"

10-го березня з благословення Митрополита УПЦеркви у ЗСА Константина у Домі Української Культури в Савт Бавнд Бруку відбулася прем'єра нового фільму про Українську Православну Церкву в Україні та в ЗСА під назвою „Прийдіте, поклонімося!" („Oh come, let us bow in reverence!").

Творці фільму — київські кіномистці. Це відомий в Україні актор, кінорежисер Олександер Ігнатуша, який в цьому фільмі виступає як сценарист, режисер і продюсер, та оператор і співпродюсер Віталій Сулима, що має великий досвід праці в центральних студіях телебачення. Дистрибютором фільму у ЗСА, Канаді та Австралії є фірма Продакшен, яка допомогла зробити фільм та підготовила до продажу його на відеокасетах.

Прем'єра вдалася. Зібралася значна кількість зацікавлених. Під час огляду півторигодинної стрічки кілька разів лунали схвальні оплески. Був присутній основний автор фільму Олександер Ігнатуша, який звернувся до присутніх зі зворушливим вступним словом, а після огляду вислухав численні відгуки, побажання, зауваження. Ще не менше двох годин тривало своєрідне обговорення в бібліотеці, де присутні могли придбати фільм на відеокасеті.

Фільм за жанром документальний. Але відчувається, що зроблений режисером-професіоналом високої кляси, який має досвід ігрових фільмів, отже, художнє чуття. Художньо-емоційне враження надзвичайно сильне, на нього дивишся „на одному диханні", з неослабною увагою. Хоч є і певні недоліки, але в цілому вони не знецінюють фільму.

„Прийдіте, поклонімося!" — фільм, що розповідає про Українську Православну Церкву на терені ЗСА та перші кроки її відродження на Україні (1990—1992 рр.). Американський же матеріял — це не стільки демонстрація дійсно чудових, багатих національних святинь — православних церков, скільки узагальнення наслідку великої праці громад і того, чим стала Церква для українців тут. Відеокамера в руках знаючих свою справу господарств „зібрала" цікаві матеріяли з парафій Філядельфії і Чикаго, Рочестеру і Парми, Сільвер-Спрінгу, Сиракюз-Варнерсу, Норт Роялтону. З неослабленою увагою вслуховуєшся в діялоги автора зі священиками, головами та членами парафіяльних управ, сестрицтв, прихожан. В тому числі і з Владикою Патріярхом Мстиславом в його резиденції у Бавнд Бруку. Зокрема оплесками супроводжували глядачі прем'єри сцену розмови з жіноцтвом парафії Парми, що якраз в передріздвяні свята ліпила вареники для церковного добра.

Сцени з України не менш цікаві для нас. Так, надзвичайно вразлива з художньо вдалим зображенням (музикальне оформлення, операторська майстерність) сцена будови православної церкви під Львовом. Ніби звичайна життєва ситуація постає як художнє узагальнення. А далі не менш вражають сцени посвячення православної церкви, голодівки віруючих під стінами Софіївського собору та інші. Приділена увага перебуванню на Україні Патріярха Київського та всієї України Мстислава: його перший приїзд на Україну 20-го жовтня 1990 року, участь в Першому Всесвітньому форумі українців (1992), пресова конференція тощо. Пам'яті Владики Патріярха присвячено фільм.

І ще один образ, але вже з арсеналу художніх засобів, вартий уваги. Це музикальний супровід. Настільки вдалий, що лише заради нього варто мати цей фільм вдома. Вже з перших кадрів почувся шепіт глядачів: „Чия це музика, чия?" Музика збірна. А в відповідних місцях звучить одна із Літургій Кирила Стеценка у виконанні Українського хору духовної музики „Фрески Києва".

Кілька слів про основного автора фільму, що написав сценарій, проводить інтерв'ю у фільмі, коментує події, виступає як продюсер. У Києві Олександер Ігнатуша відомий в 1970-ті роки як улюблений актор, зокрема, як виконавець головної ролі в спектаклі театру Лесі Українки „Казка про Моніку", що йшов з незмінним успіхом десять років. Маючи ім'я в престижному театрі, Олександер залишає акторську кар'єру, поступає і закінчує Вищі режисерські курси. Його дипломна режисерська робота — фільм „Ордань" отримує премію на фестивалі „Молодість". За художнім стилем він продовжує поетичне кіно всесвітньовідомих українських режисерів С. Параджанова, Ю. Іллєнка, І. Миколайчука, Л. Осики. В 90-ті роки О. Ігнатуша поставив ігрові фільми „Цвітіння кульбаби", „Па-де-де" (І нагорода в Україні) та документальні стрічки „УАПУ — повернення", „День Києва, або Увесь цей джаз на Узвозі". Тепер завершена дво-

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Василь Селезінка

ПЕРСПЕКТИВИ МЕДИЦИНИ В УКРАЇНІ

II

Найпростіші зміни потрібно запровадити вже тепер. Наприклад, операційний халат поверх вуличного вбрання ще не означає стерильність. Відчинені вікна в операційній залі недопустимі. Прямий доступ з вулиці в операційну залю повинен бути заборонений, навіть і після того, як американські лікарі вже повернуться додому. Випрані перев'язки, очевидно, треба також і прасувати перед повторним використанням, що не збільшить їх кошт. З мінімальними ж затратами можна забезпечити достатню кількість перев'язочного матеріялу, щоб обійтись без його прасування і повторного використання.

Потрібні серйозні зміни в галузі медичної освіти, яка повинна віддзеркалювати останні досягнення сучасної науки. Навчання в медичному інституті в Україні, після обов'язкових 11 років середньої школи, триває шість років. Після цього річна інтернатура та дворічна ординатура дають право працювати у вузькій ділянці, з досить обмеженим, як правило, правом вибору. Вибір абітурієнтів у медичні інститути нерідко ґрунтується на посаді і становищі родичів кандидата, і багато талановитих студентів доступу до медичної освіти не мають. Мої висновки базуються на власних враженнях від розмов з чотирма кандидатами в резидентуру з офтальмології, котрі отримали освіту в медичних інститутах Вірменії, Сибіру та Казахстану. Всі вони закінчили одні й ті ж курси. З їх дипломів видно, що безліч годин було витрачено на вивчення наукового атеїзму, соціялізму, комуністичної теорії, історії партії, марксистсько-ленінської філософії, політекономії, законодавства, цивільної оборони і т. п. Вражає диспропорція у часі витраченому на теоретичні медичні дисципліни, такі як анатомія, порівняно із завченням комуністичної доктрини під час так званого курсу медичної освіти.

Потрібно змінити і стиль праці медиків. Зовсім немає потреби в суворій реґляментації та розмежованості. Мені траплялись молоді офтальмологи, яких використовували для дрібних доручень і які ніколи не бачили хворих. Зустрічав я і хворих, невдоволених отриманою допомогою і тим, що вони не могли поставити питання лікареві без того, щоб той буквально не викидав за двері. Взагалі існує брак довір'я до лікаря. Пасивний хворий очікує швидкого виздоровлення без жодного особистого внеску в цей процес. Навіть, коли мова йде лише про призначення хворому його ж власних таблетованих антибіотиків, його часто кладуть до лікарні. Тому лікарні переповнені тими хворими, яких в ЗСА лікували б амбуляторно. З іншого боку, варто навчити хворих і прищеплювати їм почуття відповідальности за власне здоров'я.

Я зовсім не хочу ганити всіх без вийнятку лікарів. Серед них трапляються люди з дуже доброю кваліфікацією, щиро відданих своєму фахові. Але немало інших, що чекають на хабар, і, отримуючи таку ж платню, як інші, вмудряються мати кілька великих будинків.

В Україні існує відчутний брак книжок та журналів, виданих на Заході, тоді як всі ми передплачуємо видання, які пізніше ідуть в смітник. Деякі спеціялісти можуть користуватись пільговими тарифами на передплату, яку також можна було б адресувати в Україну. Чи варто вкладати значні фонди в досконалішу систему інформаційного обміну — питання спірне, оскільки комп'ютери дорогі і є лише у небагатьох великих містах. Телефонічна мережа нерідко несправна, і лише поодинокі люди володіють англійською мовою. Але, навіть отримавши необхідну інформацію, медики опиняються перед питанням браку фондів для закупу найновішого, а то не такого вже й найновішого обладнання, про яке вони щойно дізнались. Очевидно, потрібно встановити можливі перспективи і лише тоді поступово робити нововведення.

Всі ми наслухались про ліки, доступні лише на чорному ринку. Я розпитував лікарів, які приписували ліки, за якими пізніше хворі звертались до мене. Ніхто не заперечував, що ліки можна знайти лише на чорному ринку за ціну, недоступну для хворого. Але яким чином привезені нами ліки опинилися в нечистих руках? Січневий випуск журналу „Госпіталь" за 1993 рік містить статтю стосовно переданих в Москву ліків та обладнання. Все було перевантажене вночі на вантажні машини і вивезене, за цим спостерігали з вікон готелю американці, що його привезли. Мені здається, що ми вже наслухались подібних історій достатньо, щоб гостро поставити наболіле питання. Не слід остерігатись, щоб ненароком, бува, не задіти когось, оскільки ці люди належать до одного з нами кореня, в чиїх жилах тече споріднена з нами кров, але мораль і етика виявились втраченими. Потрібно відверто поставити їх перед вибором: якщо в найближчому майбутньому стан не направиться, ми навряд чи зможемо продовжувати, збагачувати чорний ринок, котрий, врешті, найдошкульніше б'є по найвразливішому прошарку — по хворих людях.

Українська еміґрація в ЗСА, Канаді, Австралії і т. д. була більш ніж щедрою на грошові та інші пожертви, особливо за останні два роки. Наші люди буквально давали більше, ніж лишали на власні потреби. Як зараз видно, багато з нас зазнали важкого розчарування від відсутности бодай найменших змін в існуючій ситуації і то не тільки в галузі охорони здоров'я. Найбільш вражаючим є зростання корупції на всіх рівнях і поширення влади чиновників та бюрократів. Це привело до різкого зменшення пожертв. Зараз для підтримки нашого Івано-Франківського почину я мушу покладатись на підтримку моїх друзів-американців. Однак я серйозно стурбований тим, що і американці можуть припинити допомогу, якщо в найближчому майбутньому не побачать змін. Інакше ж, завдяки закостенілому і непоступливому керівництву, українців чекають зростаючі злидні. Складається враження, що людей, котрі сьогодні стоять при владі, турбує не так доля країни та її страждання, як те, як би новому

(Закінчення на стор.3)

У пам'ять С. Чаплинської

Св. п. С. Чаплинська

Стефанія Чаплинська народилася у Львові. Була єдиною донькою бл. п. Володимира Антоняка і Ольги Попель. Маленькою дівчинкою еміґрувала з родичами до Німеччини, де повоєнні роки провела безжурно в таборах переселенців. У 1949 році родина Антоняків переїжджає до Америки до Ню Гейвену і тут Стефця стає членом Пласту, закінчує середню школу та вступає в члени студентської громади. Вже від маленької дитини її природний нахил до танку, до балету відрізняє її від ровесників.

Молода поставна красуня Стефа вступає на студії до Темпл університету у Філядельфії, ділянка гуманітарні науки, очевидно з акцентом на танок. Крім Темпл університету Стефа студіює хореографію в Новоанглійській танцювальній академії, в студії Ричарда Томаса, в Ню Йорку, в Пенсильванській студії балету та в консерваторії Пібаді. В перші роки студій у Філядельфії Стефа запізнає співака Богдана Чаплинського і їх мистецькі життєві стежки — спів і танок — переплітаються в 1962 році.

Як балерина-солістка мала вона надзвичайний чар. Хто не пам'ятає Стефи в її танку „Рушничок", у жартівливій характеристиці „Гандзі", чи в її улюбленій „Гуцулці". Ще востаннє танцювала „Гуцулку" в Юґославії на святкуванні 1000-ліття Хрищення України. Її міміка і жести підкреслювали настрій музики, а в її рухах були максимальна м'якість, ніжність української дівчини-жінки.

Будучи людиною широких переконань і світоглядів і не самолюбною, вона швидко зрозуміла, що Богом даний їй рідкісний талант — дар танку, треба передати молодшому поколінню. Тому в 1970 році організує свою власну балетну школу у Філядельфії. Зі своїми учнями, маленькими дітьми у віці від 6 до 12 років, ставить оригінальні вистави-балети як „Білосніжка", „Привіт весні", „Чарівний сон", „Пори року" та багато інших, в котрих вона по мистецьки сплела український народний танок з клясичним балетом.

В 1980 році С. Чаплинська стає керівником середньозаавансованих студентів і керує танцювальним ансамблем „Чайка" у Вайнленді, Н. Дж. та дорадником хореографом „Пікколо" оперової компанії у Філядельфії. З часом також була викладачем літніх курсів народно-клясичного танку на Союзівці та провадила балетну групу при Мелроз академії Сестер Василіянок у Філядельфії.

Незабутнім буде її величезний вклад праці в нашу молодь. Її ім'я буде записане великими буквами в історії нашої еміґрації, бо вона вишколювала молоді українські таланти, доводила їх до мистецького рівня та виробляла у них почуття національної гідности і любови до рідної української культури, до українського танку.

Провідницькі здібності Стефи не кінчилися тільки на танку. Від 1981 року вона щороку провадила прогульки в Україну. Подорожування було и улюбленим зацікавленням, її чемний та життєрадісний підхід до нелегких маршрутів в Україну тільки збільшував туристичну родину нашої фірми. Клієнти просили, що поїдуть, але „тільки з пані Стефою".

Для неї життям була сцена, а вона була, навіть не здаючи собі з того справи, в даному середовищі головним актором. Її постава-поведінка засліплювала всіх, і тільки вона виходила на перше місце як та красна пава, як наша українська Кармен.

Передчасно з Божої волі спустилася завіса, але пам'ять про неї серед її учнів, її туристів, знайомих і приятелів залишиться між нами назавжди.

Марійка Гельбіг

Нова Верховна...

(Закінчення зі стор. 2)

ринків, є потреба законодавства в різних ділянках, а зокрема в ділянці приватної власности та сільського господарства. У всіх тих справах нова ВР буде напевно краща чим стара.

Та приватизація — це тільки одна сторона медалі. Хоч і як вона важна, та успіхи в тій ділянці тільки частинно причиняться до усунення незвичайно гострої економічної кризи. Сьогодні без найменшого сумніву на першому пляні повинна стояти боротьба з інфляцією. Це, що дотепер робили уряди і ВР в тій ділянці, виглядало як гротескні акції людини, що втратила притомність ума. Якже ж інакше можна пояснити змагання між урядами і ВР про те, як приподобатись різним групам населення і різним підприємствам не раз індексованими грошовими підвишками і дотаціями, на які з податків грошей не вистачало? І тому перед Україною стоїть найбільш далекойдуче своїми наслідками питання: чи нова ВР зуміє змобілізувати стільки відваги і принциповости, щоб затримати друкарню грошей і змусити себе і Уряд до бюджетної дисципліни? Здається, що й тут нова ВР буде багато кращою.

Дальшою проблемою є відносини між Україною і Росією. Відносини ті є критичні і з політичної і з економічної точки зору. Із-за економічної безгосподарности, Україна не має досить карбованців, щоб заплатити за нафту, газ та інші товари. Очевидно, росіяни з того користають і домоглись уже передачі частини ядерної зброї, продажі Чорноморської фльоти і взагалі різними способами стараються зменшити національну суверенність України. Треба признати, що стара ВР суверенність цю боронила. Тому, що в новій ВР пропорція твердих патріотів є багато вища, опір України супроти політичного і економічного тиску росіян напевно збільшиться.

Є ще багато інших критичних проблем, доля яких буде залежати від нової Верховної Ради. Найважливішим із них — це національне усвідомлення населення, збройні сили, продукція зброї, Крим. У кожній із тих ділянок нова ВР напевно не буде гіршою від старої.

„Прийдіте"...

(Закінчення зі стор. 2)

літня праця над „Прийдіте, поклонімося", до якого надихнула його випадкова участь в Першому Соборі Української Автокефальної Церкви, особисте знайомство з Патріярхом Мстиславом І та життєві орієнтири національно свідомої людини, які дали йому батьківське виховання.

На думку багатьох глядачів прем'єри, фільм має надзвичайну патріотичну і виховну цінність з сильними елементами релігійної духовности. Може бути дуже корисним для домашнього виховання юнацтва, а також для „Рідних Шкіл", молодечих організацій, як і для кожного українця, бо він залишить історії цього поселення та України свідчення вашої праці, ваших надзвичайних зусиль для збереження духовности і українства, а для глядачів України він може бути прикладом, гідним наслідування.

Авторам же можна було б порадити взятись за продовження цієї теми і зробити фільм про Католицьку Церкву на поселенні, що об'єднує значну частину громади, має не менш значну історію та здобутки.

Ті, хто хочуть придбати фільм, можуть звертатися на адреси: 1196 Garrison Rd, Vinland, N. J, 08360. Телеф. (в. Ню Джерзі): 1(609) 696-0120; у Філядельфії: 1 (215) 548-0954, або Orthodox Experiense, P. O. Box, 495, S. Bound Brook, N. J. 08880. Tel.: 1(908) 356-0725.

Ціна фільму — 40 дол.

НАПЕРЕДОДНІ ВЕЛИКОДНЯ у Москві підписано угоду про громадське замирення. В церемонії взяли участь президент Боріс Єльцин, прем'єр-міністер Віктор Черномирдін, голови Ради федерації і Державної думи Федерального віча Володимир Шумейко та Іван Рибкін, керівники автономних республік і областей. лідери депутатських фракцій і політичних партій, громадських рухів, профспілок і релігійних об'єднань. Договір передбачає головні гарантії стабільности суспільства: співпрацю усіх сторін під час внесення поправок у конституцію, зобов'язання не ініціювати політичних кампаній з метою проведення надзвичайних виборів, пріоритет спільних інтересів над груповими, партійними, відомчими і реґіональними, заборону розв'язання конфліктів силовими методами. Головними напрямами зміни конституції визнається „посилення ґарантій прав людини, вдосконалення розподілу влади, розвиток федералізму". Угода матиме чинність протягом двох років, до неї можуть приєднатися „всі конструктивні сили Російської Федерації".

В ЦЬОМУ РОЦІ у Москві знову відбулася традиційна першотравнева демонстрація під комуністичними червоними прапорами. Демонстранти несли лозунги: „Геть кривавий режим Єльцина і його посіпак!", „Врятуймо батьківщину від долярової імперії!". Виступаючи перед присутніми, лідер руху „Трудова Москва" Віктор Анпілов, безпосередньо причетний до кровопролиття на подібній демонстрації минулого року, заявив: „Ми будемо боротися до повного повалення цього ненависного режиму, який силою насаджує в нашій країні капіталізм".

Перспективи медицини в Україні

(Закінчення зі стор. 2)

Дві операції у тій самій операційній залі, у Івано-Франківському.

жадібному поколінню найбільше захопити від продажної упривілейованої кляси.

На керівних посадах хотілося б бачити більше молодих лікарів. „Стара ґвардія", якщо їй дійсно дорогі інтереси охорони здоров'я та відбудова своєї країни, повинна поступитись своїм становищем. Ці люди повинні усвідомити, що, як вчорашні банкрути, тепер вони стоять на перешкоді поступу, і що самі вони на зміни не спроможні, а треба дати дорогу іншим. Сьогодні ми піднімаємо голос на захист хворих. І якщо ми приходимо з нашими пожертвами і допомогою, то і ми, і хворі заслуговуємо на винагороду у вигляді відчутного покращання системи охорони здоров'я. Внесок наш — моральний і матеріяльний, — цілком достатній, щоб принести ці плоди.

Молодих лікарів потрібно заохочувати вивчати англійську мову, складати необхідні іспити та приїздити на Захід для навчання. Від нас залежить фінансування їх подорожі, забезпечення житлом та домовлення з американськими медичними закладами.

Складні чи незвичайні хірургічні випадки, що потребують найновішого устаткування, потрібно оперувати тут, з наступною регабілітацією хворого, щоб той міг повернутись додому. Очевидно, було б добре залучити до післяопераційного нагляду як тут, так і вдома, українського лікаря. Я можу з впевністю говорити про це, оскільки мені пощастило досягти згоди для лікаря-українця провести в ЗСА три місяці, наглядаючи за хворим з України з важким пошкодженням роґівки, котрого ми оперували в Очному інституті Севнт-Луїського університету. Цей лікар продовжуватиме нагляд за дитиною і в Україні.

Ми, медики, не шукаємо зиску, наша мета — полегшення і зменшення страждань. Одначе і ми можемо відступитись, якщо виявиться, що наші зусилля лише живлять продажну систему. Якщо ж дійде до цього, хворі, які відчули і скористали з нашої допомоги, самі, може, почнуть вимагати належного рівня медичної допомоги.

(„Лікарський Вісник", літо-осінь 1993 р.)

Українська Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка

повідомляє громаду, що в неділю 8-го травня („Провідну Неділю"), з нагоди 10-ліття його передчасної смерти, буде відслужена

ПАНАХИДА

за спокій душі її довголітнього диригента та мистецького керівника

ГРИГОРІЯ ТРОХИМОВИЧА КИТАСТОГО

ПАНАХИДА буде відслужена над могилою на цвинтарі св. ап. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж. о годині 1-ій по пол.

Центральне Об'єднання Буковинських Українців в ЗСА

із сумом повідомляє своїх членів та українське громадянство, що 18-го квітня 1994 р. відійшов у вічність на 89-му році життя

бл. п.

д-р прав

МИКОЛА ШПИТКО

народжений в селі Іспас, на Буковині, Україна, адвокат у Вижниці, Україна, член засновані ЦОБУ, його довголітній секретар і скарбник, член старшини відновленого в ЗСА УАК „Чорноморе", визначний громадський діяч і жертводавець на церковні та народні цілі.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 22-го квітня ц.р., а ПОХОРОН в суботу, 23-го квітня ц.р. в Церкві-Пам'ятнику в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружині покійного Ірині складаємо наші щиросердечні співчуття.

УПРАВА ЦОБУ

БРАТНЄ АКАДЕМІЧНЕ КОЗАЦТВО „ЗАПОРОЖЕ"

ділиться сумною вісткою зі своїм членством та українським громадянством, що 18-го квітня 1994 р. відійшов у вічність в Ню Йорку

бл. п.

д-р прав

МИКОЛА ШПИТКО

народжений 26-го вересня 1905 р. в Іспасі-Діброва на Буковині.

ПОХОРОН відбувся в С. Бавнд Бруку в суботу 23-го квітня 1994 р.

Дружині Ірині та родині висловлюємо глибоке співчуття.

СТАРШИНА

Управа Окружного Комітету УНСоюзу Філядельфійської Округи

ділиться сумною вісткою з членами Союзу, Управами відділів Округи, що з волі Всевишнього Господа в п'ятницю, 29-го квітня 1994 р. відійшов у вічність

бл. п.

ПЕТРО ТАРНАВСЬКИЙ

довголітній секретар 375-го Відділу „Товариства ім. Дмитра Вітовського". В Управі Округи був секретарем, головою, а відтак довголітнім касиром та адміністратором дому Округи. Покійний був рівночасно активним членом багатьох суспільно-громадських установ.

ПАНАХИДУ відслужено у вівторок, 3-го травня 1994 р. в похоронному заведенні Насевичів.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в середу, 4-го травня ц.р. о год. 9-ій ранку з похоронного заведення до Катедри Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії при 816 Н. Френклін вул., де о год. 10-ій ранку відслужено Заупокійну Богослужбу, а після того тлінні останки покійного зложено на цвинтарі Пресвятої Діви Марії у Факс Чейсі.

Покійний залишив у глибокому смутку:
дружину — АННУ
кузинки — ВАЛЕРІЮ КАЙДУ з дітьми
— АННУ ДІДУХ з мужем МИХАЙЛОМ та дітьми і внуками
кузина — ТЕОДОРА РАКА
односельчанина — БРУНА ДАНКІВСЬКОГО з дітьми і внучками, та родину в Україні і Сибірі.

Найщиріші співчуття дружині Анні і всім спорідненим з покійним Петром висловлює

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

Помер...

(Закінчення зі стор. 1)

ЗУАДК, а також був головою Суспільної Служби Комбатантів, Відділ у Філядельфії.

П. Тарнавський народився в селі Биків на Самбірщині в родині свідомих українців (з родини Тарнавських був посол до польського сойму) там закінчив сільську школу, а гімназію закінчив в Дрогобичі. По закінченні середньої освіти був покликаний до польського війська, а по відбуттю військової служби пішов на вишкіл інструкторів „Маслосоюзу". Закінчивши курс, почав практику у різних місцевостях, а відтак став керівником філії, „Маслосоюзу" в рідному селі.

Покійний осиротив дружину Анну, кузинок Валерію Кайду з дітьми, Анну Дідух з мужем Михайлом та дітьми і внуками, кузина Теодора Рака, якого любив, як рідного сина, односельчанина Бруна Данківського з дітьми та внуками, родину в Україні. Він залишив земляків із сусідніх сіл славної Самбірщини та велику союзову громаду Філядельфії й околиці.

ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ НА „ВЕРХОВИНІ"

Глен Спей, Н. Й. — Тут на оселі „Верховина" відбудуться такі танцювальні табори під керівництвом Роми Прийми-Богачевської: „Workshop" — від 26-го червня до 16-го липня (курси для заавансованих танцюристів віком 15 років і більше); табори для молоді — від 7-го серпня до 20-го серпня (вік — від 8-ми до 16-ти років). За інформаціями слід звертатися на адресу: Ukrainian Dance Camp Workshop, c/o Roma Pryma — Bohachevsky, 523 East 14th Street, apt. 3B, New York, N. Y. 10009, tel.: (212) 677-7187.

ПРЕЗИДЕНТ ІТАЛІЇ Оскар Скальфаро доручив формування нового італійського уряду відомому бизнесменові, лідерові правих сил Сільвіо Берлюсконі. У велику політику він прийшов у січні цього року, щоб, як він висловлюється, „не дати країні потрапити до рук комуністів".

ПРЕДСТАВНИКИ Північної Кореї в ООН розповсюдили документ, метою якого є переконати світову спільноту, що Японія вже створила достатню матеріяльно-технічну базу для виробництва ядерної зброї — в цій ділянці нібито беруть участь 150 компаній і 3,000 підприємств. Автори північнокорейської „білої книги" стверджують, що Токіо вже тепер має 26 тонн плютонію, а до 2010 року ця кількість збільшиться до 100 тонн, чого цілком вистачить, окрім використання в атомових електростанціях, для виготовлення декількох тисяч ядерних бомб.

ПРЕЗИДЕНТ РОСІЇ Боріс Єльцин в інтерв'ю для французьких журналістів з нагоди опублікування у Франції нової книги мемуарів, заявив, що „Росія стане на ноги, навіть якщо Захід нам не допоможе". Він підкреслив, що не шкодує з приводу застосування в Росії „шокової терапії", бо „інші країни, які цього не зробили, наприклад, Україна, перебувають у тяжчому становищі, ніж Росія". Щодо одіозного лідера російських ліберальних демократів, то Б. Єльцин запевнив, що Владімір Жириновський „неминуче зійде з політичної сцени, оскільки в нього нема соціяльної бази, а в нас нема людей, які підтримують фашизм".

ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКИЙ мікробіолог Морін Люв винайшла диво-мікробу, яка радикальним чином змінить процеси випікання хліба іваріння пива. Шляхом реконструкції генетичного коду мікроорганізмів можна значно прискорити виробництво ферментів і каталізувати біологічні процеси в ділянці приготування харчів. Винайдені ферменти, наприклад, конче потрібні для утворення глюкози в сиропі. Якби цей процес відбувався у природних умовах, він тривав би сто мільйонів років. З допомогою ферментів це забирає години, а з генетичним стимулюванням, автором якого є М. Люв, — хвилини.

Округа УНС...

(Закінчення зі стор. 1)

чук, який в минулому році придбав 18 нових членів, Володимир Варшона — 13, Стефанія Гаврилюк — 10 і М. Савків — 5. Округа виконала свою квоту на 84%. Округа брала участь в конференції на Союзівці 20-го травня.

Заходом Окружного Комітету, чотири випускники школи українознавства одержали 50-долярові нагороди, а чотири студенти одержали стипендії на загальну суму 2,600 дол. Округа брала участь в Дні Батька на Союзівці. Він і члени Управи репрезентували УНС на відкритті Українського Клюбу в Коговзі і на бенкеті з нагоди 25-ліття 199-го Відділу СУА в Вотервліті.

Короткий фінансовий звіт подав касир округи В. Варшона. В касі на 31-го грудня було 395.15 дол.

Після уділення абсолюторії уступаючій Управі, вибрано Управу на 1994 рік в такому складі: голова — П. Шевчук; заступники — С. Гиврилюк і М. Філь, секретар — В. Літинський; касир — В. Варшона і організаційний референт — А. Урбан; Контрольна комісія — М. Савків, голова А. Качан і Д. Коцан, члени. Номінаційна комісія — Т. Улич, І. Карабин і С. Мочульський.

Перевибраний голова Округи П. Шевчук подякував за довір'я і попросив В. Кваса до слова. В своєму короткому слові В. Квас сказав, що він не буде більше кандидувати на головного радного, і П. Шевчук подякував йому за його працю в Окрузі, а присутні з нагоди його уродин заспівали йому „Многая літа".

Покликана до слова головний предсідник У. Дячук вручила В. Літинському грамоту за його довголітню працю в Окрузі УНС і інших організаціях. Дальше вона побажала успіхів новій Управі і висловила свою радість, що Округа має Ювілейний комітет, який вже працює.

В своїй довшій доповіді У. Дячук говорила про союзові справи, про успіхи і проблеми. Вона згадала про нові грамоти УНС, про новий статут, з яким всі члени повинні запізнатися. Багато уваги головний пред сідник присвятила справі допомоги Україні, яку УНС постійно дає.

На кінці доповіді У. Дячук коротко згадала про взаємини між УНС і іншими організаціями, заявляючи, що УНС не ворогує з жодними організаціями, ані з УККА. Всі громадські організації мусять мати тепер одну ціль — підтримувати незалежність України, щоб вона утвердилася.

П. Шевчук покликав до слова гостя з України М. Кравчука, який сказав, що українці в Америці і Канаді мають великий вплив на події в Україні. Він закликав усіх цікавитися подіями в Україні і допомагати Україні всіми можливими способами.

Після зборів відбулася традиційна перекуска, яку підготовили союзянки.

Україна...

(Закінчення зі стор. 1)

нас знають. А те, що знають, то з другої руки наших „доброзичливих" сусідів, які навіть в останніх шести місяцях користали з переговорів щодо ліквідації ядерної зброї на території України, що повсякчасно намагаються спотворити, сфальсифікувати образ України. Зокрема, каже О. Слободянюк, треба Україною зацікавлювати молодих людей.

Повертаючись до розмови про Товариство Фізиків України, він завважує, що, крім інших цілей, товариство намагається сприяти системі освіти у пошуку та навчанні молодих талантів. Завважує, що улаштування і переведення літніх шкіл вже поширилось поза межі Києва до Львова і Харкова. Туди запрошують професорів з різних країн, які читають лекції, що є дуже корисними і цікавими для українських науковців. Там же створюються нові знайомства і контакти, що в свою чергу приносить поновне зацікавлення Україною. На закінчення розмови, ще раз просить підкреслити, що Україна багата на таланти і науковий потенціял — тільки треба його показати світові. І саме в тому прохають допомоги української діяспори.

Ансамбль...

(Закінчення зі стор. 1)

Це вже друге турне ансамблю по Америці. Мистці привезли три програми — „Великодні співи світлого Воскресіння Христового", „Великопостна програма", другий відділ якої включає обробки українських народних пісень Миколи Колесси, Філарета Колесси, Якова Степового та Миколи Леонтовича, та „Божественна Літургія св. Йоана Золотоустого" Кирила Стеценка.

— Чим поповнилася творча біографія вашого ансамблю з часу останньої нашої зустрічі минулого року, — цікавимось ми, знаючи про інтенсивне концертове життя, „Благовісті" та зростаючу популярність ансамблю не тільки в Україні, але й поза її межами.

— Нещодавно ми повернулися з двохтижневого турне по Німеччині, де співали не тільки в православних церквах, але й у німецьких, римо-католицьких і протестантських. Успіх був незвичайний — один із священиків навіть сказав, що вперше за 30 років служіння він побачив сльози на очах у своїх парафіян.

— Які ваші майбутні пляни?

— Ми запрошені співати у церквах Франції протягом двох місяців з можливістю наступного запрошення на рік.

Перший цьогорічний виступ „Благовісті" в ЗСА відбувся 12-го квітня в семінарії св. Василія в Стемфорді, Конн. Гастролі ансамблю, запрошеного до Америки вже вдруге о. Посаківським, охоплюють понад 25 міст і завершаться 12-го травня. В його складі, крім вищезгаданих артистів — Євген Мархлевський, Тетяна Лобода, Олександер Мартиненко, Іван Нечипорко, Тетяна Кумановська, Анатолій Горбатюк і Валентина Шовкун.

Детальніші інформації щодо концертів „Благовісті" можна знайти у „Свободі" ч. 71 з п'ятниці, 15-го квітня ц. р.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У „Свободі" з 21-го квітня ц.р., у звідомленні про збори Округи УНС в Ню Гейвені, слід виправити прізвище Григорія Гіни і Василя Гіни (не Діми). — Ред.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕФАНІЯ ЗАПАРАНЮК член УНС Відд. 370-го Сестрицтва Непорочного Зачаття в Ню Гейвен, Конн. Померла 3-го листопада 1993 року на 81-му році життя. Нар. 1912 року в Ню Гейвені, Конн. Членом УНС стала 1956 року. Похорон відбувся в суботу 6-го листопада 1993 року на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвен, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!

Василь Ґіна, секр.

БОГДАН Т. ПОЖАРНЮК член УНС Відд. 423-го в Чикаґо, Ілл. помер 27-го вересня 1993 року на 80-му році життя. Нар. 27-го квітня 1913 року в Україні. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку Шарлін Позарнюк. Похорон відбувся 2-го жовтня 1993 року на литовському національному цвинтарі в Джастіс, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Віра Ґоєвич, секр.

МИХАЙЛО М. ВАСЛО член УНС Відд. 161-го в Ембридж, Па. помер 7-го грудня 1993 року на 73-му році життя. Нар. 29-го січня 1920 року в Севіклі, Па. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дочок: Патрисю Л. Вілямс, Сузен К. Страйсель і Діяну Л. Вілфорґ; синів: Марка Д. і Браяна М. та 9 внуків. Похорон відбувся 10-го грудня 1993 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Ембридж, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ГРИГОРІЙ КОСОВСЬКИЙ член УНС Відд. 247-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя у Вілмінґтоні, Дел. помер 18-го грудня 1993 року на 61-му році життя. Нар. 27-го листопада 1932 року. Членом УНС став1948 року. Залишив у смутку братів Михайла і Мічела, сестер Ольгу Дженні і Дороті з родинами. Похорон відбувся на Lawncroft Cemetery in Linwood, Penna.

Вічна Йому Пам'ять!

Любомира Шеремета, секр.

АННА БАЗАРНИК член УНС Відд. 283-го Т-ва „Запорозька Січ" в Обирн, Н.Й. померла 28-го січня 1994 р. на 71-му році життя. Нар. 1-го травня 1922 р. в Україні. Членом УНС стала 1956 року. Залишила у смутку мужа Петра. Похорон відбувся 1-го лютого 1994 року на цвинтарі св. Йосифа в Обирн, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Юрій Гавришків, секр.

МАРІЯ КУТИНСЬКА член УНС Відд. 114-го Т-ва ім. св. Володимира в Чикаґо, Ілл. померла 16-го грудня 1993 року на 88-му році життя. Нар. 1905 року в Україні. Членом УНС стала 1958 року. Залишила у смутку сина Ігоря. Похорон відбувся 18-го грудня 1993 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Ольга Бережан, секр.

ЛІДІЯ ҐЕОРҐІЄНКО член УНС Відд. 345-го Т-ва ім. Богдана Хмельницького в Міннеаполісі, Мінн. померла 1-го січня 1994 року на 86-му році життя. Нар. 1907 року в Румунії. Членом УНС стала 1966 року. Залишила у смутку дочку Вікторію Клос, внучок Христину Спенсер з мужем Бредлі, Марту Кодрубу з мужем; внуків: Петра Клоса з дружиною Дарією і Юліяна; правнуків Анаміну і Алекса Спенсер. Похорон відбувся на цвинтарі Woshelli in Seattle, Wa.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Каркоць, секр.

ПЕТРО ФІҐЕЛЬ член УНС Відд. 259-го Т-ва ім. Рождества Непорочної Діви Марії в Чикаґо, Ілл. помер 29-го січня 1994 року Нар. 23-го січня 1913 року в Ню Йорку, Н.Й. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку сина Джеррі, дочку Патрисю і четверо внуків. Похорон відбувся на St. Mary's Garden Mausoleum in Evergreen Pk IL.

Вічна Йому Пам'ять!

Юлія Ґуґлик, секр.

МИКОЛА МАКУХА член УНС Відд. 253-го Т-ва ім. Івана Франка в Ладлов, Масс. помер 15-го січня 1994 року на 73-му році життя. Нар. 23-го серпня 1920 року в Полтаві, Україна. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Марію з дому Ергард, сина Евгена, дочку Анну М. Пехуліс, братів Володимира і Евгена та сестру Віру Зеленкову в Литві. Похорон відбувся 20-го січня 1994 року на цвинтарі Овк Ґров у Спрінґфілд, Масс.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Гаврильців, секр.

ВОЛОДИМИР ПЕТРЕНКО член УНС Відд. 155-го Т-ва „Запорозька Січ" в Перт Амбою, Н.Дж. помер 6-го грудня 1993 року на 76-му році життя. Нар. 25-го серпня 1917 року в Перт Амбою, Н.Дж. Членом УНС став 1935 року. Залишив у смутку сестру Анну Балоґ. Похорон відбувся 10-го грудня 1993 року на укр. кат. цвинтарі в Перт Амбою, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Ярослав Забійський, секр.

ОЛЕНА КУЗІВ член УНС Відд. 422-го Т-ва ім. С. Петлюри у Філядельфії, Па. померла 24-го грудня 1993 року на 69-му році життя. Нар. 3-го червня 1924 року в Україні. Членом УНС стала 1970 року. Залишила у смутку синів Стефана і Джеррі, дочку Анну Мокієнко, невісток Марієтту і Лю Ен, і зятя Володимира Мокієнка; внуків: Стефана і Христину Кузів, Джеффрі Кузів, Михайла і Роберта Мокієнко. Похорон відбувся 28-го грудня 1993 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії.

Вічна Їй Пам'ять!

Василь Євтушенко, секр.

ЕТЕЛ ПЕТЕРСОН член УНС Відд. 78-го Т-ва ім. св. Миколая в Міннесвіл, Па. померла 10-го лютого 1994 року. Нар. 23-го лютого 1920 року в Тавер Сиґі, Па.Членом УНС стала 1982 року. Залишила у смутку дочку Патрисію Шондіс і сина Михайла. Похорон відбувся 15-го лютого 1994 року на Our Lady of Mt. Carmel Cemetery in Menessville, Pa.

Вічна Їй Пам'ять!

Мері Петрунцьо, секр.

❋ ПРАЦЯ ❋

❋ НА ПРОДАЖ ❋

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановано такі турніри:

2-3-4-го липня — УСЦАК-Схід
6-7-го серпня — Подвійні ігри
2-5-го вересня — Крайово чемпіонати УСЦАК
22-23-го жовтня — КЛК

❋ FUNERAL DIRECTORS ❋